

konkret gruppe, hvor man virkelig kan tale om, at vi har at gøre med de absolut mest udstødte i det danske samfund, og hvor det er svært ikke at se positivt på, at der skal gøres noget for dem.

Derfor er vi også meget positive over for hele holdningen i mange af forslagene i beslutningsforslaget. Det må være vores pligt at hjælpe disse marginaliserede grupper. Og hvis man ser på vores historik, synes jeg egentlig, den er lidt bedre, end hr. Jørn Pedersen antyder, for jeg mener, at vi altid har været indstillede på at kigge meget grundigt på, hvad der kan gøres for netop mennesker, der har et misbrugsproblem.

Men det kræver jo ikke mindst, at vi får kommunerne og amterne inddraget, således som der har været tale om her. Og det kunne jo være, at vi også blev nødt til at presse lidt på over for kommunerne med henblik på at få dem til at anvende deres anvisningsret og dermed sikre, at denne gruppe får fortrinsret frem for andre grupper med hensyn til en bolig. Så jeg vil da opfordre regeringen til at tage det her op i forbindelse med forhandlingerne med Kommunernes Landsforening, hvis det ikke allerede er på dagsordenen.

Og hvis der kommer gode argumenter på bordet, er vi selvfølgelig også indstillede på at kigge på, om der skal bruges flere penge på det her område. For vi vil gerne fortsætte den linje, som jeg var inde på at vi altid har haft, og jeg tror, vi sagtens kan være med i et bredt samarbejde omkring det her, hvis der under udvalgsarbejdet kan opnås enighed om, hvad der yderligere skal gøres på det her område.

Så vi ser frem til den fortsatte drøftelse.

Egil Møller (DF):

Forslaget fra SF lyder i første omgang ganske interessant og fornuftigt, nemlig at sikre bedre boliger til de svagest stillede grupper. Det er vi i Dansk Folkeparti principielt enige i. Men når vi gennemlæser bemærkningerne til forslaget, er vi i Dansk Folkeparti betænkelige ved, at det kommunale og amtskommunale selvstyre får trukket et forslag fra Folketinget ned over sig. For som bolig- og byministeren nævnte i sin redegørelse, er det et kommunalt og amtskommunalt anliggende; det er vi principielt enige i. Der, hvor beslutningerne skal tages, er – som anført af bolig- og byministeren – i det nære miljø.

Så kunne jeg godt have lyst til at sige her, at når jeg nu hører den slags budskaber fra Socialdemokratiet – og det nævnte også ordføreren i sin ordførertale – kan jeg ikke lade være med at tænke på, at man jo har det modsatte synspunkt, når det gælder EU-spørgsmål, for 80 pct. af de love, vi gennemfører her i Folketinget, er jo affødt af, hvad man finder på i Europa-Parlamentet. Men sådan har man det åbenbart i Socialdemokratiet: Man siger ét ved festlige lejligheder og noget andet til andre tider.

Forslagsstillerne anfører, at der mangler bedre boliger til de forskellige grupper, der er omtalt i lovforslaget, og det er vi ikke uenige i, men som alle ved, er den gennemsnitlige boligstandard i Danmark udmærket, og i Dansk Folkeparti kan vi beklage, at dette Ting i forbindelse med de mange tildelinger af statsborgerskaber har haft så travlt med at installere udenlandske statsborgere i den sociale boligmasse. For havde det nu ikke været tilfældet, havde boligsituationen set anderledes ud for netop de svage grupper.

Men uanset disse kritiske bemærkninger vil vi deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Annie Lunde Hansen (CD):

Med dette beslutningsforslag sættes der fokus på et område, hvor der påhviler de politiske partier en meget stor og særlig forpligtelse. For vi repræsenterer på dette område mennesker, hvis sociale situation er så dårlig, at de i mange tilfælde knap nok evner at tale deres egen sag endsige tage ordentligt vare på sig selv, og derfor skylder vi dem at være ekstra opmærksomme på, om den offentlige indsats er tilstrækkelig.

Et af de store boligsociale problemer er, at vi nok evner at tilbyde en række af disse mennesker et sted at være, men ikke kan tilbyde dem en egnet bolig.

CD finder det bekymrende, hvis en gruppe ressourcetsvage borgere i dette land enten overlades til at visne i en anvist uegnet bolig eller aldrig kan forlade den institution, de er havnet på, fordi der mangler udslusningsmuligheder til dem. Derfor bliver vi nødt til at tage boligmulighederne for socialt belastede personer op til nærmere overvejelse, og CD er enig i intentionerne i dette forslag.

Men den mærkning af boliger, som SF foreslår, er CD nok lidt tøvende over for. For en mærkning af boliger til særlige grupper kan ganske vist bruges til at skabe boliger beregnet